

ศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดพัทลุง

Tourism Potential Affecting to the Satisfaction of Thai Tourists in Phatthalung Province

ตนุยา เพชรสง¹ ชมพูนุช จิตติถาวร² ผกามาศ ชัยรัตน์³

Tanuya Petsong, Chompoonuch Jittathavorn, Pakamas Chairatana

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุง 2) เพื่อศึกษาการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือข้อมูลอนุกรมประเภททฤษฎีภูมิ ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุงจำนวน 400 คน โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติแบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้พยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่า สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ระดับความพึงพอใจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และ

Received: 2020-11-18 Revised: 2021-01-23 Accepted: 2021-01-23

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยพะเยา Doctor of Philosophy Program Tourism and Hotel Management Program Phayao University.

e-mail: tanuya.pe@northbkk.ac.th

² หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยพะเยา Doctor of Philosophy Program Tourism and Hotel Management Program Phayao University

³ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยพะเยา Doctor of Philosophy Program Tourism and Hotel Management Program Phayao University

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ด้านสถานที่ รองลงมา ได้แก่ ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวที่จับต้องได้ บุคลากรทางการท่องเที่ยว บริการทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ 3) จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพัทลุง พบว่า สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว โดยมีประสิทธิภาพร่วมกันในการทำนายศักยภาพของการท่องเที่ยวที่มีผลต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวได้ ร้อยละ 68.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords): ศักยภาพการท่องเที่ยว; ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว; ผลกระทบทางการท่องเที่ยว; จังหวัดพัทลุง

Abstracts

Objectives of this article were: 1) to study the tourism potential and the satisfaction of tourists in Phatthalung Province 2) to study the tourism potential that affects the satisfaction of tourists in Phatthalung province. The data used in the study were the secondary types of serial data. The questionnaire was used as a research tool by collecting data from 400 Thai tourists who traveled within Phatthalung province by using descriptive statistics and using multiple regression analysis to predict the relationship between tourism potential in Phatthalung province and the satisfaction of tourists in tourism products. The result revealed that 1) The opinion level on tourism potential was at high level and when considering each side classified by the variables that have been studied, it was found that the attraction of tourism with the highest average, followed by accommodation, tourism activities, accessibility to tourist attraction, tourism services and facilities. 2) The satisfaction level of satisfaction of Thai tourists in tourism in Phatthalung province as was at high level. And when considering each side, it was found that the side with the highest mean including places, followed by the tangible tourism products tourism personnel tourism services in order. 3) The analysis of the multiple regression of tourism potential affecting the satisfaction of Thai tourists in Phatthalung province, it found that tourist attractions,

accommodation and tourism activities in addition to tourism services. There was a combined efficiency in predicting the potential of tourism affecting tourism potential at 68.1%, which was statistically significant at the .05 level.

Keywords: Tourism potential; Satisfaction of Thai tourists in tourism; Tourism products; Phatthalung Province

บทนำ (Introduction)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ สามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิต อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันรุนแรงขึ้นตามลำดับ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความอ่อนไหวจากปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานการณ์และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นความท้าทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย และมีหน่วยงานได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์และการดำเนินงานการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และกรอบนโยบายรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศไทยต้องเป็นประเทศที่มั่นคง ประชาชนมั่งคั่งอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ นำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ (ชัยรัตน์ จุสปาโล, 2561) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนองตอบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา โดยมีการสำรวจและคัดสรรเอกลักษณ์และจุดเด่นของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และกลุ่มพื้นที่เพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวให้เป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยวและกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยได้มีการดำเนินโครงการ Domestic Destination Marketing มีการจัดโครงการ 12 เมืองต้องห้ามพลาด และโครงการ 12 เมืองต้องห้ามพลาดพลัส (Tourism Council of Thailand, 2558) โดยมีพื้นที่จังหวัดท่องเที่ยวทางเลือกในประเทศไทย 5 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 24 จังหวัด

พื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยมีการท่องเที่ยวที่สร้างมูลค่าสูงให้กับประเทศไทย และพบว่า มีแหล่งใหญ่อยู่ทางฝั่งอันดามัน ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา และตรัง และนอกจากนี้ ทางทิศ

ตะวันออกมีนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและประเทศอื่น ๆ ไกล่เคียงได้เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และพบว่าการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบัน เป็นการท่องเที่ยวที่กระจุกตัว ทำให้การกระจายรายได้ไม่ได้ไหลเวียนไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น

จังหวัดพัทลุง เป็นจังหวัดหนึ่งในเมืองรอง และจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มเมืองต้องห้ามพลาดพลัส ที่มีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ และมีความหลากหลายในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พัทลุงตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันออกของแหลมมลายู หรือแหลมทอง (Golden Chersonese) ที่สำคัญ จังหวัดพัทลุงมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวมากมาย ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม และยังคงรักษาเอกลักษณ์ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่นสืบทอดมาถึงปัจจุบัน (สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง, 2561) ที่สำคัญ ความนิยมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในจังหวัดพัทลุงกลับมาเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวไทย และยังมีส่วนช่วยหนุนการท่องเที่ยวในช่วงครึ่งแรกของปี สิ่งสำคัญคือ ปัจจุบันรัฐบาลได้มีการกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยว เช่น นโยบายลดหย่อนภาษีสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองรอง 55 จังหวัด และยังคงตั้งเป้าหมายให้รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดรอง ควรมีอัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี ซึ่งหนึ่งใน 12 จังหวัดที่ได้รับการเลือกสรรว่ามีความโดดเด่นในด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วิถีชีวิต ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม นั่นก็คือจังหวัดพัทลุง (องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง, 2561)

สถานการณ์ท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงที่ผ่านรอบ 5 ปีมีอัตราการเติบโตไม่มากนัก หากแยกพิจารณาเป็นคนไทยและชาวต่างประเทศ พบว่า ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยที่เป็นตลาดหลัก ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากความหว้นวิตกจากเหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่แวะพักค้างแรม 1 คืน หรือเดินทางไปพักค้างแรมยังจังหวัดใกล้เคียงแทน นอกจากนี้พบว่าการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักรเฉลี่ย 1 วัน และจากจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนวันที่พัก และค่าใช้จ่ายแต่ละวันประมาณ 934.27 บาท (ส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายเพื่อค่าอาหาร/เครื่องดื่ม และค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก)โดยมีค่าใช้จ่ายระหว่างอยู่ในจังหวัดนี้ประมาณ 730 บาท สำหรับสถานการณ์ด้านการพักแรม พบว่า จำนวนห้องพักในพัทลุงโดยประมาณ 400 ห้อง โดยนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยในสถานพักแรมเท่ากับ 1.57 วัน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557)

ผู้วิจัยจึงเห็นถึงปัญหาที่อาจจะเกิดกับการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง เนื่องจากจังหวัดพัทลุงเป็นเมืองรองในการท่องเที่ยว การศึกษาด้านศักยภาพของการ

ท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยว และ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ซึ่งประกอบด้วย 11 อำเภอ ดังต่อไปนี้ อำเภอเมือง อำเภอบางแก้ว อำเภอกวนขนุน อำเภอศรีนครินทร์ อำเภอป่าพะยอม อำเภอเขาชัยสน อำเภอศรีบรรพต อำเภอตะโหมด อำเภอกงหรา อำเภอป่าบอน และอำเภอปากพะยูน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน แต่ทราบว่ามีจำนวนมาก และต้องการประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากร โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน และผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนไป 4 เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูล จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่คลาดเคลื่อน จำนวน 400 คน (Cochran 1977 อ้างอิงใน ธีรฤติ เอกะกุล, 2543)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาวิจัยดังกล่าวอย่างสมบูรณ์ โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือสอบถาม ซึ่งจะแบ่งออกเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากร ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบในการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งจะประกอบด้วย

- สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว (attraction)
- ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (accessibility)
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (amenity)
- ด้านที่พัก (accommodation)
- ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (activity)
- ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว (ancillary)

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สินค้าที่มีรูปร่างจับต้องได้ บริการทางการท่องเที่ยว สถานที่ และบุคลากร

4. เป็นคำถามปลายเปิดเรื่อง ข้อเสนอแนะในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หลังจากที่ได้เก็บข้อมูลตามจำนวนที่ได้ตั้งไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาลงรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่นักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2563 ถึงเดือนสิงหาคม 2563

1. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

-สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

-สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ทดสอบความตรงของเนื้อหา (A test of validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of item objective congruence: IOC) การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

-สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) จะใช้ทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ได้แก่ สถิติแบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้พยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว

ผลการวิจัย (Research Results)

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้ตอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ปรากฏดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว	4.19	0.50	มาก	1
2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.53	0.31	มาก	4
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.39	0.32	ปานกลาง	6
4. ด้านที่พัก	4.09	0.40	มาก	2
5. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.01	0.41	มาก	3
6. ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว	3.41	0.38	ปานกลาง	5
รวม	3.77	0.18	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) (S.D. = 0.18) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่า สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$) (S.D. = 0.50) รองลงมา ได้แก่ ด้านที่พัก ($\bar{X} = 4.09$) (S.D. = 0.40) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.01$) (S.D. = 0.41) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.53$) (S.D. = 0.31) ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.41$) (S.D. = 0.38) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.39$) (S.D. = 0.32) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงในภาพรวม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านสถานที่	4.09	0.46	มาก	1
2. ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวที่จับต้องได้	4.07	0.42	มาก	2
3. บุคลากรทางการท่องเที่ยว	3.99	0.41	มาก	3
4. บริการทางการท่องเที่ยว	3.94	0.40	มาก	4
รวม	4.02	0.33	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) (S.D. = 0.33) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ด้านสถานที่ ($\bar{X} = 4.09$) (S.D. = 0.46) รองลงมา ได้แก่ ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวที่จับต้องได้ ($\bar{X} = 4.07$) (S.D. = 0.42) บุคลากรทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.99$) (S.D. = 0.41) บริการทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.94$) (S.D. = 0.40) และตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง

ศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	β	t	p
Constant	.585	.146		3.998	.000
1. สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว (X_1)	.292	.037	.335	7.810	.000*
2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X_2)	.048	.044	.059	1.098	.273
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	-.042	.036	-.050	-1.179	.239

ความสะอาด (X ₃)					
4. ด้านที่พัก (X ₄)	.107	.033	.109	3.294	.001*
5. ด้านกิจกรรมการ ท่องเที่ยว (X ₅)	.223	.046	.228	4.828	.000*
6. ด้านการบริการ เสริมทางการ ท่องเที่ยว (X ₆)	.214	.032	.318	6.629	.000*
R=0.828	R ² =0. 685	Adjusted R ² =0.681	F=142.762	Sig.=.000*	

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงมากที่สุด คือ สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว ($\beta = 0.335$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว ($\beta = 0.318$) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\beta = 0.228$) และด้านที่พัก ($\beta = 0.109$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ ได้แก่ สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว (X₁) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X₂) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (X₃) ด้านที่พัก (X₄) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (X₅) ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว (X₆) กับตัวแปรตาม (ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง) เท่ากับ 0.828 สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.685 และสัมประสิทธิ์การอธิบาย (Adjusted R²) เท่ากับ 0.681 โดยมีประสิทธิภาพร่วมกันในการทำนายศักยภาพของการท่องเที่ยวที่มีผลต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวได้ ร้อยละ 68.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาเรื่องศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ 3 ด้านดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่าสิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแตกต่างจาก ผกามาศ ชัยรัตน์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี พบว่าระดับความพึงพอใจของการประเมินศักยภาพของการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดพัทลุงในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านกิจกรรม เนื่องจากพื้นที่ทั้งสองมีความแตกต่างกันทำให้ศักยภาพการท่องเที่ยวในแต่ละด้านมีความต่างกัน

2. การวิจัยครั้งนี้พบว่าระดับพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวพบว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ด้านสถานที่ รongลงมา ได้แก่ ด้านสินค้าทางการท่องเที่ยวที่จับต้องได้ บุคลากรทางการท่องเที่ยว บริการทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วลัยรักษ์ วรวัชรรัตน์ และศศิธร จันทพันธ์ 2557 ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบโฮมสเตย์อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านที่พักที่มีบรรยากาศที่ดี มีความสงบ และร่มรื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 8.41 มีความพึงพอใจด้านราคาของอาหารที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 8.00 มีความพึงพอใจในด้านช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ย 7.83 มีความพึงพอใจในการส่งเสริมการขาย โดยมีค่าเฉลี่ย 7.28 มีความพึงพอใจในด้านบุคลากรที่มีความเอาใจใส่และกระตือรือร้นในการให้บริการ โดยมีค่าเฉลี่ย 8.37 มีความพึงพอใจในกิจกรรมของการท่องเที่ยวโดยมีค่าเฉลี่ย 8.02 และมีความพึงพอใจในกระบวนการให้บริการต่อพนักงานที่ให้ความช่วยเหลือลูกค้าด้วยความเต็มใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 8.21

3. การวิจัยครั้งนี้พบว่าจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุงพบว่าศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุงมากที่สุด คือ สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว ($\beta = 0.335$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว ($\beta = 0.318$) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\beta = 0.228$) และด้านที่พัก ($\beta = 0.109$) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งสอดคล้องกับ วลัยรักษ์ วรวัชรรัตน์ และศศิธร จันทพันธ์ 2557 ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบโฮมสเตย์อำเภออัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ด้านการส่งเสริมทางการตลาด ด้านบุคลากรด้านการจัดรายการนาเที่ยว และด้านการให้บริการ มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบโฮมสเตย์ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่าหรือเทียบเท่ากับ 0.05

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน สามารถพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้ศักยภาพการท่องเที่ยวส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น บริการขนส่งสาธารณะ และบริการส่งเสริมการท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงระหว่างอำเภอในจังหวัดพัทลุง เนื่องจากพบว่า นักท่องเที่ยวจะกระจุกตัวในแหล่งเที่ยวบางแห่งเท่านั้น และนอกจากนี้ควรทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดพัทลุง

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). รายได้จากการท่องเที่ยวในประเทศไทย, [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <https://www.mots.go.th/> [30 พฤษภาคม 2562]
- ชัยรัตน์ จุสปาโล. (2561). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์และวิถีของท้องถิ่น
ลุ่มน้ำทะเลสาบ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, กรุงเทพฯ.
- ฐิติพร คณาวงษ์. (2559). สัมฤทธิผลการศึกษาสัมพันธเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโครงการ “12
เมืองต้องห้าม..พลาด” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- ปรีชญากรณ์ ไชยคช และคณะ. (2558). ศักยภาพการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านต้นหยงลูโละ
ตำบลต้นหยงลูโละ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- ธีรฤดี เอกะกุล. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี:
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2543
- มนัสสินี บุญมีศรีสง่า และคณะ. (2013). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและพฤติกรรมของ
นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อตลาดนัดศิลปะในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
มหาวิทยาลัยศิลปากร, เพชรบุรี.
- วลัญช์รัช วรวัลย์รัตน์ และศศิธร จัวนพันธ์. (2557). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน
รูปแบบโฮมสเตย์ อำเภออัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม. มหาวิทยาลัยรังสิต, กรุงเทพฯ.

- ณัฐพงศ์ พันธุ์น้อย และคณะ. (2563). การสร้างแบรนด์ของเมืองเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวใน
จังหวัด, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.banmuang.co.th/news/education/153878> [5 เมษายน 2563]
- ดวงกมล บุญทวีทรัพย์. 2555. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่อุทยาน
แห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- มงคล ชนินทรสงขลา, พันธเทพ มารังกูร และวีราวรรณ มารังกูร. (2560). แนวทางในการออกแบบ
ภูมิทัศน์เมืองเก่าชัยบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่เป็นอัตลักษณ์
ของจังหวัดพัทลุง. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, นครศรีธรรมราช.
- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง. (2561). การท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง, [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <https://province.mots.go.th/ewtadmin/ewt/phatthalung/index.php> [5 กันยายน 2562]
- อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อดุลพัฒน์กิจ. (2550). จิตวิทยาบริการ (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: อดุลพัฒน์กิจ.